

Публиката се поразрѣди въ ложитѣ. Излязяхъ на вѣнъ да пушатъ.

XL

Непостояннитѣ — непоколебими.

Госпожитѣ обаче нѣмахъ нужда отъ умния Тачевъ съвѣтъ: тѣ сички си остахъ на мѣстата. Прѣдняята линия на ложитѣ живописно се протакаше съ своитѣ багрени птичи крила, бѣли пера отъ камилско пиле, искусствени цвѣта, ленти, капелни гарнитури и гребени за шиньони; вуали, корзети, ганти, евантайли, които произвеждахъ хладъ възъ загорещенитѣ отъ душния въздухъ физиономии. Ни една отъ тие почтенни госпожи не мръдна, не дезертира отъ поста си, както мжеть, не показа малодушие, нито изнѣжена слабостъ — за чистъ въздухъ, който грубиятъ полъ отиде да подъхне въ коридора. Зрѣлището, което имахъ, и което очаквахъ още — бѣше много привлѣкателно, рѣдко, та да се измаматъ да излѣзатъ. Слушането на вкуснитѣ ругателства ги застѣрви, за пѣ-нови и пѣ-пеперливи... Не една вечеря щѣше да остане неуредена, или забравена; много ступани щѣхъ да си лѣгнатъ полугладни — но това малко значеше прѣдъ великата духовна усада, съ която се лакомяха ступанкитѣ. Тѣ отъ едно само се страхувахъ: да не би да ги излѣжатъ ожиданията имъ и скандалътъ да се неповтори. О, то би било ужасно!.. Като очаквахъ продължението на засѣданието, тѣ размѣняхъ впечатленията си... Едно живо шушукане непрѣкъснато бръмчеше по прѣдняята линия. Критики, укори, одобряния, приповтаряния съ усмивка чути калнички остроты, искачахъ изъ розовитѣ устни и се запечатвахъ въ нѣжнитѣ души на любопитнитѣ дщери на баба Ева... За мѣстото си въ ложата тѣ би платили богато. Прозорливостта на финансовиятъ министръ испустна тая доходна статия, при толкова други, изнамѣрени за уравнивяване бюджета.